ORDET FRITT

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i denna skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid satt oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och koncist som på sätt gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.

Redaktionen.

FRÅN NORRIS LAKE, MAN.

I S.C.T. för den 15 februari återfinnes ett inlägg från hr Otto Hellander, som tarvar svar.

Herr H. har synbarligen sällat sig till den grupp av svenskar, som, utan hänsyn och eftertanke, känna sig berättigade att framhärda i, hatfulla och mindre hedrande anfall mot Forum. Och likaledes mot dess redaktion.

Detta i och för sig är ju herr H:s egen sak, men när han söker att utmåla rakt på sak gående sanningsenliga anmärkningar angående förhållanden, som äro rådande här i trakten, såsom varande lögn, då må det ursäktas oss, om vi litet var önska att få ett ord med i laget.

Hela ursprunget till herr H:s raseri mot Forum ligger i det förhållandet, att redaktör E. hade mod nog att kritisera vår municipalstyrelse och dess förfarande med publika penningemedel. Hr H. är medlem av denna styrelse, och som sådan tycker han, att Forums redaktör borde ha bugat sig för honom samt vänligt bett om tillåtelse att få göra några offentliga uttalanden. Med andra ord, om Forums redaktör begagnat sig av den allt för vanliga sirapssöta journalistiken, så skulle nog hr H. icke halt så mycket att säga om Forums valspråk: "Sanningen skall göra Eder fria". Men, ärade hr Helander, Forums redaktör är icke av den sortens "snälla" journalister, och därför blevo anmärkningarne angående förhållandena härute sådana, som de blevo. Underteknad är så gott som uppväxt i detta distrikt, och han vet blott allt för väl, att de uttalanden, som gjordes av Forums redaktör, äro helt och hållet sanningsenliga. Det är att märka, att hr Einhardt gjorde sina anmärkningar med hänsyn till förhållandena omkring Teulon eller det distrikt, som han besökte, i somras. I sin barnsliga iver att försöka utmåla dessa såsom osanna, har council H. framdragit uppgifter från hela Rockwood municipalsamhälle. Han kunde ju ha varit mycket mera vittomfattande med att t. ex. innefatta hela Manitoba i sina uppgifter — så hade hans krumbukter varit av ännu större effekt. Sanningen om Norris Lake distriktet kvarstår trots denna "camouflage".

Är det icke sant, att marken är skogig och stenbunden?

Är det icke sant, att det lilla välstånd, som är rådande, är frukten av det hårdaste arbete, och den yttersta noggrannhet; med helt enkelt hjältemodiga och heroiska ansträngningar? Var det icke orättmätigt att pungslå distriktets nybyggare på den summa, som bliver deras andel i omkostnaderna för uppförande av det storartade krigsmnumentet i Stonewall. Jag säker på, att herr H. är tvingad att erkänna sanningen häruti; och vad var det då, som var oriktigt i Forums uppgifter? Betänk detta, herr council...

Att icke förhållandena äro så ypperliga, som herr H. vill låta påskina, bevisas på flera sätt. Själv var herr counciln mycket angelägen att få "hjälpa" en återvänd soldat — genom att sälja sin egen farm till soldaten — detta till trots av, att herr council H. flera gånger själv påstått, att det icke var mödan värt att försöka livnära sig genom farmning därstädes.

"The land between the lakes", som inbegriper den landsträcka, av vilken Norris Lake utgör en del, är ansett för att vara ett hårdarbetat land, och de flesta bemedlade invandrarne rynka på näsan, när man nämner detta landområde.

Nyligen inlades en begäran till provinsstyrelsen — av McKinnell, M.P. för Rockwood, om hjälp åt nybyggarne i hans valkrets. Ja, många andra bevis på, att "det är icke guld allt som glimmar" kunna framdragas, och detta kan även tillämpas på herr H:s uttalanden om förhållandena i Norris Lake distriktet.

Distriktet är i stort behov av vägar, dränering, o.s.v., men municipalstyrelsens okvalificerade krafter förbigår dessa skriande behov — det låter ju som en saga — uppför i stället krigsmonument.

Herr H. gör ett stort nummer av "anonyms" inlägg. Han har visst gått och funderat på, att anställa åtal mot honom, försökt att pumpa Forum-tryckeriets personal, om vem personen i fråga var, o.s.v. Dessutom blev anonyms inlägg en s. k. "election issue" i de nyligen hållna municipalvalen. För min del tycker jag, att anonyms inlägg var endast en rättvis begäran om upplysning.

Man måste ha bra dåligt samvete för att såsom herr H. taga det "för ett personligt anfall av det mest satiriska och bittra slag, som går att få i skrift". Men det är ju så, "att sanningen är svårast att höra". Och detta bekräftas i en nästan löjeväckande grad av herr councils senaste pennalster. Herr counciln påpekar, att omkostnaderna för krigsmonumentet detta år är endast 55 cents pr kvartsektion och tror sig därmed ha fått ett förträffligt vapen, som han med fördel kan bruka mot de personer, som opponerat sig mot monumentets uppförande. Men rätta förhållandet är det, att en summa på fem tusen ($5,000) dollars måste utbetalas för något, som är av intet värde, för att inte tala om att dylika utsvävningar äro de bästa tänkbara källor till nationalhat. Således i vart fall bortkastade pengar. Om denna summa använts till anläggandet av en "memorial road" hade man åtminstone haft någon praktisk nytta av pengarna. Först och främst hade man dragit nytta av vägen; landet kunde då ha stigit i värde, och distriktets befolkning kunde vid byggandet av vägen ha erhållit arbete och därmed stärkt en tynande kassa. Men av krigsmonumentet har man ingen nytta. Det förhöjer icke landets värde, och penningarne fördelas på två eller tre kontraktörer och tomtägare.

Hr H. representerar 98 proc. av utlänninga, men trots detta vågade han icke föra dessas talan vid rådplägningen om monumentets uppförande. Nej, han måste naturligtvis krypa för "patrioterna", imperialisterna, och kanske även för en viss municipalsekreterare.

Jag förundrar mig storligen över hr Hös handlingssätt härutinnan. Som ursäkt tyckes han vilja framhålla, att man var angelägen om att göra något för återkomna soldater. "Nothing too good for the boys", tänkte man då, och man har nu bevisat, att ingenting var för gott för gossarne genom att utpressa höga skatter från den del av dem, som äro nybyggare i distriktet. Men, vad hjälp skulle ett krigsmonument bliva för återkomna soldater? —Om man tar hela hr H:s skrivelse i betraktande, så kan man icke undgå att märka, att han har blivit "stött i kanten" på grund av berättigad kritik; att hans ursäkter äro innehållslösa; att han var rädd för att på ett frankt, uppriktigt och rättrådigt sätt representera 98 proc. utlänningar inför en patriotisk samhällsstyrelse, samt att hans beskyllningar mot Forum och "anonym" äro utslungade utan omtanke och i vredesmod; och att han har ringa begrepp om, vad som är sanning och vad som är lögn.

J. A. Hägglund.

"DITT OCH DATT".

Livet undervisar!

Kammarteorier, tevattensåskådningar, baktrappsfilosofi och — kan det vara möjligt — ungsocialistiska lärosatser, allt justeras och värdesättes av den store mästaren Livet.

Den forne ungsocialistiska redaktören Ivan Oljelund har skrivit en bok med titeln: "Med stort G". För dem som känna till redaktör Oljelunds såsom ungsocialisthövding forna meriter, utgör nämnda bok i och för sig ett talande exempel på livets förmåga att rasera och omskapa människoandens allra djärvaste tankebyggnader. Redaktör Ivan Oljelund, en ärlig och uppriktig man, som i ungdomligt mod och med av ungdomligt blod stormande pulsar kämpade och stred för de ungsocialistiska teorierna, stötte omsider på patrull: De hårda konsekvenserna av sina teorier. Detta brakte red. Oljelund till eftertanke (han lär vara en känslig och djupsinnig man) och så skrev han: "Med stort G." Här några ord ur boken i fråga:

"Man vill icke veta av någon Gud med stor bokstav. Köpingar och järnvägsstationer, konjaksmärken och motorbåtar, simklubbar och sportreferenter, allt upptänkligt, som ägde benämning och namn, fann jag stavat med stor bokstav, men Gud, Herren Gud, detroniserades till herren gud. — Men nu skall och måste det bli annorlunda. Världen måste besinna sig på vad dess frid tillhörer. G-et skall skrivas och fattas stort igen"...

* * *

Prof. Lagers penna uppenbarade sig för en tid sedan ånyo i S. C. T:s spalter. Som man från denna penna alltid kan påräkna någonting konstruktivt och originellt, så antecknas tilldragelsen såsom varande glädjande. Denna penna har nu för en tid varit så gott som osynlig, varföre en del gingo och inbillade sig att den blivit angripen av rostskräck och därför icke ville ligga i samma ställ som pennor av lägre kvalitet. Men ovan anförda tilldragelse visar, att detta icke varit och är förhållandet, vilket borde ha varit förstått förut, ty, ädel metall skadas icke av rost.

* * *

"Ordet Fritt" i S.C.T. har tydligen för en tid lidit av "de dåliga tiderna". En som under en följd av år följt med i nämnda avdelning, måste ovillkorligen finna det nuvarande intresset för tankeutbyte i sagda forum vara på nedgående. ("De yttersta av dessa dagar" hava dock visat tendenser på förbättring). Var egentliga orsaken härtill står att finna, lämnar jag därhän — ett är dock säkert: Vi hava lika mycket, om icke mera, att skriva om nu, som när bygrälsstriden rasade som värst. Därföre, vore det "rysligt roligt" att se den intellekt, som förr brukade lysa så bjärt, rycka upp sig ur den försoffning av likgiltighet och slöhet, som för tillfället tycks hålla sin björnklo på dess strupe.

På ett vis gunna vi såsom människor hava orsak att vara missnöjda — missnöjda med oss själva. Människosläktet befinner sig ännu i konvulsiviska och spasmodiska ryckningar, förorsakade av de sår, som det tillfogat sig själv. Vad som en gång troddes vara vägen till räddning, har också visat sig vara vägen till undergång, nämligen: civilisationen. Denna civilisation, som du och jag trott på, har nu på ett tydligt sätt visat sig vara "no good" till grund för mänsklig sammanlevnadskonst. En omläggning av själva programmet sysselsätter just nu några av denna världens store, men märkligt nog tillåtes det samma bärkraft nu som förut, nämligen maktspråk och våld. Maktspråk och våld, med dubbelsidig diplomati som parlamentär.

Avrustning, nedrustning, slopandet av tilltänkta rustningsföretag; förstörandet av redan färdigbygda människoslakterier — allt detta tycks ju båda gott för framtiden, dock torde det vara visligt att icke låta sig överrumplas av det lockande uti de proklamationer, som dessa diplomaterkrigsherrar besälla vår planet med.

Om man studerar historien, kommer man ovillkorligen till den slutsatsen, att de idéella strävanden, som utmynnat i goda resultat, nästan uteslutande ha sin upprinnelse ur de lägre folkdjupen. Det kan ju finnas undantag, men sådana hava varit av inskränkt natur — till en eller ett par nationers eller folks välfärd, och sällan till mänsklighetens såsom ett helt fromma.. Reformrörelser, som varit till välsignelse för mänskligheten — sociala, religiösa, kulturella, ekonomiska, politiska — alla kunna vi säga hava havt sin anspråkslösa början och hava havt att kämpa en bitter kamp, offrande liv, gods, ära och allt för sin existens.

Med dessa fakta för ögonen, kan man icke undgå att se det grumliga i den dryck, som i dagarna, under romersk ståt, brygges på folkstimulansens luxiösa bryggeri.

Även om tillfälligt resultat kan åstadkommas, om mänsklighetens sol i dag är klarlysande, så är likväl horisonten bekransad med mörka moln, och ingen vet vad morgondagen bjuder på. Så länge som girighet, avund och bittert hat är rådande mellan folken (sådant kommer att råda så länge som orsakerna därtill får förefinnas), så kunna konferensbeslut icke uträtta mycket för världsomfattande fred och sämja.

I stället för att gå till roten av det onda, använder man sig av en ensidig pragmatisk metod, i det att man i sitt bemödande att upptäcka sambandet mellan orsak och verkan ofta tror sig finna händelsernas orsaker i rent yttre och periferiska förhållanden. Den sexårige pilten eller flickan får från fader- och moderläppar lära sig, att det finnes ett folk, som de när de bliva stora, böra vara rädda för, ett folk som vill dom ont, följaktligen ett folk som de böra hata. I skolan läres och praktiseras denna farliga lära genom allehanda krigs- och soldatlekar och när så historien skall studeras, är det alltid något folk, som beskrives i hunnerisk belysning. De stora världshändelserna som ligga närmast bakom oss, hava nog icke heller stärkt kärleksbanden mellan folken.

Att påbörda ett folk, som en längre tid stått under militarismens knutpiska, bördor, vars bärande frampräsar svett och blod, bördor — skattebördor, vars indrivande innebär umbäranden, svält, nöd och död, kan icke utlösa annat än hat — bittert hat.

För att möjliggöra dessa utpressningar, d.v.s. för att man skall vara säker på att det finns något att utpressa, tillåtes det omänskligt hårt ansatta folket att bedriva handel på yttervärlden. Detta allt av nåd, förstås. "Oh yes"! Men när detta för sin existens hårt kämpande folk börjar släppa ut sina industriella produkter på världsmarknaden, då stoppas de helt enkelt av dessa frihets- frid- och fredsälskande grannar, som "för att skydda sig själva och dymedels skydda hela världen" ovillkorligen se sig nödsakade att ytterligare höja tullen 35 procent.

Så länge som sådant får passera, torde nog frid och fred känna sig osäkra på jorden.

Men skulle den dagen omsider randas, när jordens folk stå sida vid sida, syskonkärligt hand i hand — besjälade av en och samma känsla: då har man skäl att vara trygg beträffande framtiden.

Hugo Johnson.

Menisino i jan., 1922.

NÅGRA TANKAR OCH REFLEKTIONER.

Som en längre tid förflutit, sedan jag skrev i eder och vår värderade tidning S.C.T., så torde det vara på tid att återigen låta redaktionen och tidningens läsekrets få höra, hur vi befinna oss i den lilla staden Kingman, som ligger i den soligа Alberta provinsen. Ja, allesammans äro vi O. K., både till kropp och själ. Sämre torde det vara med vår finansiella ställning. Det är svårt att få debit och kredit att gå ihop i dessa tider. Men vi få väl leva med den förhoppningen att bättre tider randas. Jag är förvissad om, att om något sådant händer, så skola alla världens nationer glädjas däråt. Som vi nu alla veta, så går det miljontals arbetare utan arbete i alla länder. Vad är orsaken att så är? Ligger det någonting begravet bakom allt detta? Låt oss stanna och reflektera. Är månne ett krig i annalkande? Vad ha dessa diplomater från olika länder gjort på fredskonferensen? Jo, för det första så förblinda de folkets ögon och inbilla oss enfaldiga, att de göra stora ting för alla länders välfärd. Ja, om de verkligen så gjorde, då skulle vi med stor tacksamhet följa dem till deras rådsbord. Men vi kunna ej vänta något gott från dessa generaler, som ha lysande stjärnor och ordnar på sitt bröst. Låt oss gå tillbaka några år. Vad finna vi då? Dessa höga fredsvänner arbetade de då emot krigets fasor och förbannelser samt blodsutgjutelse? Nej, och återigen nej! Då arbetade de med bajonetterna och nedhöggo samt kastade i fängelse oskyldiga medmänniskor, som vågade endast nämna: Jag är emot krig och dess ödeläggelse och jag vill ej gå och dräpa min broder Abel. Låt oss allesammans, i alla länder, arbeta för en varaktig världsfred. Bort med militarismen och dess anhängare. Låt oss inympa i barnen och i hemmen ett serum mot krigets fasor och förbannelser — och mycket skall vinnas därigenom. Det borde vara prästernas plikt, vilket kristligt samfund de än tillhöra, att arbeta mot kriget och varna sina åhörare därför från predikstolen. Jag tycker mig höra några prester ropa: Nej, det är en omöjlighet, vi måste vinna själar för evigheten. Lägg din hand på hjärtat, käste pastor, och besinna, att du gör mer för evigheten, om du gör en liten smula till att förbättra vårt liv, medan vi vandra i denna jämmerdal. Och I pastorer, som äro så ivriga för människans välfärd, arbeta då litet för lammens välfärd, medan de vandra här på jorden. Blott ni det göra, så kunde mycket vinnas. Jag vill återigen beröra diplomaterna vid rådsbordet. Ja, de äro så ivriga för folkens framgång och välfärd — säga de. Jag för min del tvivlar. Jag frågar: Ha de gjort något för det arma och utsvultna folket i Ryssland, som lider av hungersnöd förorsakat av torka och missväxt? Nej, och återigen nej! De sitta med välgödda magar och läska sin strupe med finaste champagne, som kan fås för pengar. De gilla och samtycka till blockaden, så att inga livsmedel få transporteras till det av hunger utarmade folket. De tillåta Wall Street i New York att nedsätta rubelns värde utan att höja en röst däremot. I sanning ett gott rådsbord! Medan dessa höga herrar och lärde män sitta vid rådsbordet, tror folket i allmänhet att något gott skall komma därifrån. Men i stället rusta länderna sig med mera modärna krigsredskap, som skola nyttjas vid nästa krig. Därför gäller det för en och var att vara på sin vakt och ej låta dem överhopa oss med falska rapporter, som de utsända genom den köpta tidnnigspressen, som de äga kontroll över. Vi ha varit blinda och lätit dem leda oss alltför länge. Vi måste vakna upp och avskaka oss det gamla oket. Om vi då arbeta med den lilla förmåga och det förstånd, som var och en av oss besitter, så skall det så småningom bliva till stor välsignelse för oss själva och efterkommande släkten. Ja, mycket mera vore att säga. Men som utrymmet i "Ordet Fritt" är begränsat, så får jag draga mig tillbaka för denna gång med många hälsningar till tidningens personal, vänner och ovänner, kända och okända, fattiga och rika. Låt oss tänka på framtidens fasor och var och en i sin stad göra något för dess förbättring.

E. A. Hoflin.

Kingman, Alta.

Södra Sverige.

(Forts. fr. sid. 6.)

Den vid Loshultsbranden brända skogen börjar avverkas. Nyligen försåldes cirka 230 tld brandskadad skog, belägen intill den s. k. Norrmans myr och tillhörig Småbrukarnas andelstorvströförening, i smärre lotter till ett pris av omkring 7,000 kr. Största partierna köptes av trävaruhandlarna Olof Nilsson, Glimåkra, och Axel Persson, Boalt, samt N. Jönsson och Nl Hall, Boalt. Enligt fackmäns utsago kan den i vinter avverkade brandskadade skogen mycket väl försågas till bräder, ribb, läkt o.d., ehuruväl dessa trävaror icke lära bli av prima beskaffenhet.

Tysk spritsmugglare fast i Oskarshamn. Ett tyskt motorfartyg, "Nordstern" från Kiel, med last av cirka 2,000 liter sprit, blev den 22 jan. beslagtaget av tullmyndigheterna i Kalmarsund och infört till Oskarshamn, vars polismyndigheter tagit befälhavaren,, kapten Wolff, jämte besättningen i förvar. Utom för spritsmuggling misstänkas tyskarna för en del småstölder. Vid visitationen påträffades fem stycken filtar, som för några veckor sedan kommo bort från lotsstugan i Oskarshamn. Även en lotsbåt har kommit bort under senaste tiden och man har all anledning att misstänka att även den hamnat i tyskarnas händer. Huruvida spritsmuggling förekommit sedan fartyget lämnade Oskarshamn är ännu outrett, men man misstänker att så varit fallet.

Vad ett vattenfall och en jungfru förmå. Hemmansägaren Nils Månsson i Svenarp, Glimåkra socken, Skåne, på vars ägor finnes en några hundra meter från gården förbiflytande bäck, har i densamma anlagt en liten kraftstation samt från denna en ledning hem till gården. som blivit elektrifierad, så att man först och främst fått elektrisk belysning samt vidare kraft till kvarn och kapsåg, vidare tröskverk och takstickshyvel, hackelseverk och harpa ej att förglömma. För att sätta det hela i rörelse är pådraget inrättat så, att ledning går från kraftstationen hem i vardagsstugan med en liten vev på väggen över jungfruns sängplats, så att hon, då hon stiger upp om morgnarna, kan medelst några varv i veven sätta turbinen i gång, varefter man har ljus och kraft efter behag.

"Nisse Smed" är död. En inom vida kretsar bekant man, grindvakten och smedsmästaren Nils Jönsson från Lidhult, gick den 23 jan. ur tiden i en ålder av närmare 80 år. I yngre år ägnade sig Jönsson åt lantbruk jämsides med smedsyrket. Så kom en tid, då slagtröskan "hängdes på väggen" och det blev modärnt med tröskverk. Det blev då ett specielt yrke för J. att bygga tröskverk, och många äro de tröskverk han byggt eller varit med om att "justera". På äldre dagar kom han till Lidhults samhälle, där han köpte sig en lägenhet och samtidigt tog anställning som grindvakt vid Halmstad—Bolmens järnväg. Där vid sina grindar har han i många år stått och postat för tågen. "Nisse Smed", som han gemenligen kallades, var en fullödig humorist, och många äro de historier och kvickheter, som kommit vägfarande till i sviv diänsrgih shrdlueta rande till livs vid hans grindar. Intet förmådde inverka på hans lugna temperament.

Havets hjältar. En dag i början av året hade bröderna Oskar, Sven och Karl Fredriksson, söner till fiskaren Fredrik Svensson å Hasslö, under svår storm begivit sig ut för att taga upp sillnäten, som för övrigt voro i fara att trasas sönder. Mitt under arbetet med näten kom en opåräknad kastby och vräkte omkull båten. Deras rop hördes av fiskaren Albin Månsson, som c:a 600 meter därifrån var sysselsatt med att bärga egna nät och som med sig i båten hade fiskaren Svante Hasselgren. Båda skyndade genast till och lyckades, trots den höga sjön, först rädda Sven och Karl Fredriksson. Oskar hade sjunkit, men kom för ett ögonblick åter upp till vattenytàn, tydligen utan medvetande. Detta ögonblick begagnade sig Hasselberg av, fick tag i ena axeln på Oskar och hivade in även honom i båten. Kosan styrdes nu hem och där vidtogos upplivningsförsök med Oskar, som efter 1½ timme återkom till sans. Nu återvände emellertid Månsson till sjöss och tog, trots stormen, in såväl sina egna som Fredrikssons nät.

Pingströrelsen har krävt två nya offer i Huskvarna. Första fallet är en 14-årig gosse, son till en skolvaktmästare, som hade insjuknat i difteri. Fadern, som var anhängare av pingströrelsen, anlitade icke läkare, utan ville bota gossen genom bön. Efter tre veckor skickade man, då gossen icke blev bättre, utan sämre och sämre, efter läkare. Då var det emellertid för sent och gossen avled. Om fallet i god tid anmälts för läkare, skulle gossen, enligt den eftersända läkarens mening, kunnat räddas till livet. Allmänna åklagaren har saken under utredning och lär komma att väcka åtal. Det andra offret är en ung kvinna, som måst omhändertagas på grund av sinnesförvirring, ådragen genom religionsgrubbel. Kvinnan, en lärarinna från Jersnäs, hade mycket flitigt besökt Filadelfiaförsamlingens möten i Huskvarna. Enligt vad hennes värdfolk meddelat polisen, som nu tagit hand om saken, har kvinnan efter varje möte uppträtt mycket besynnerligt, talat tuugomål samt högljutt ropat att ingen jordisk läkare kunde bota henne från hennes krämpor. Hon blev allt mer och mer förvirrad, varför värdfolket ansåg det vara bäst att tillkalla en läkare, vilken konstaterade fullt utbruten sinnessjukdom. Kvinnan överfördes till Rosendala ålderdomshem samt därefter till sjukhusets sinnessjukavdelning. Vederbörande i Jersnäs ha begärt hennes intagande på något hospital. Den nyktert tänkande delen av samhällets befolkning är mycket upprörd över vad som inträffat och man är allmänt av den åsikten, att pingströrelsens möten måtte förbjudas.

Spelhusen i Kina äro numera de största annonsörerna.

Oljeljus Bättre än Elektricitet eller Gas

Överträffar elektrisk eller gas

En ny oljelampa, som ger ett förvånansvärt briljant, milt och vitt ljus även bättre än gas eller elektricitet har prövats U. S. regering och 35 ledande universitet samt funnits vara överlägsen 10 ordinarie oljelampor Den brinner utan lukt, rök eller ovåsen — ingen uppumpning, är enkel ren och säker. Brinner 94 proc. luft och 6 proc. vanlig kerosene (koloija.)

Uppfinnaren, G. W. Johnson, 519 McDermot Ave., Winnipeg, erbjuder att sända en lampa på 10 dagar FRITT prov eller enhet ge en FRITT till den första förbrukaren å varje ort, som hjälper honom introducera den. Skriv till honom idag för fullständiga upplysningar. Bud honom i ven förklara, hur ni kan få agentur samt utan erfarenhet eller pengar förtjäna $250 till $500 pur månad.

DANSKA WIENERBRÖD och Gott Kaffe
Wienerbröden äro tillagade efter Hr Klittengs berömda recept.
Gör oss ett besök!
Ice Cream, Té, French Pastry
The Chocolate Shop
268 Portage Avenue
WINNIPEG.

Ford TRUCK

The Load?

Ni ämnar köpa en truck. Ni har en varierande kvantitet och vikt att flytta från en plats till en annan varje arbetsdag. Kan ni transportera den nödvändiga kvantiteten dagligen i en ton lotter? Om så, borde ni köpa en Ford One-Ton Truck hellre än en tyngre truck.

Emedan:

(1) Den första kostnaden av en tyngre truck är tre gånger högre än en Ford One-Ton Truck.

(2) En tyngre truck kräver anställandet av en bättre expert och konsekvent mer betald körare.

(3) Operationskostnaden av en Ford One-Tton Truck är endast en bråkdel av en tyngre truck.

(4) Betjäning — som är så väsentligt i operationen av kommersiella åkdon—är alltid tillgängligt "round the corner", då ni äger en Ford truck..

Ring upp närmsta Ford handlande, han kan bevisa dessa påståenden med nakna siffror från andras erfarenhet.

Handlande äro nu i stånd att leverera Ford Truck Chassis ekiperade med Stake, Express eller Canopy Top body.

Stake Body
Plattform—97"x64½" insides mått; häck—24" hög med fyra ribbor runt plattformen. Skyltplåt 21"x29" på båda sidorna. Stakar och ribbor av solitt hårdträ. Hytten har dörrar av full längd samt dubbelventilerande frontfönster.

Express Body
94"x57" insides mått; paneler 13" hög insida med 7" flare board; bak och grind med gångjärn och kedjehållare; stringers, paneler etc. av hårdträ. Hytt -full längd dörrar och dubbel ventilerande frontfönster; fallfönster i dörrarna.

Canopy Top Body
96"x46" insides mått; paneler 14" hög, flare board 5½" hög; topp av tak från golvet 58"; nedfallande bakdörr med kedja och gångjärn. Taket flyttbart; side-, bak- och stormgardiner för körare med Paralya ljus; hel ventilations frontfönster.

Ford Motor Company of Canada, Limited, Ford, Ontario

109